

12 Νοεμβρίου 2022

“Κυριακή Α΄ Λουκᾶ” - Έκπομπή Καρδιακός Λόγος - Μητρ. Λεμεσοῦ Ἀθανάσιος

[Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Μητροπ. Λεμεσοῦ Ἀθανάσιος](#) / [Πολυμέσα - Multimedia](#)

Το περιεχόμενο της συγκεκριμένης περικοπής που αναφέρεται στην κλήση των μαθητῶν αποτελεί μια αποκλειστική και μονομερή ιστορική λεπτομέρεια η μας αφορά όλους μας και γιατί;

Τι μας αποκαλύπτει η κλήση των μαθητών από τον Κύριο;

Ο Χριστός μπήκε στο καϊκάκι τραβήχθηκε λίγο πιο μακριά και άρχισε να μιλάει στο συγκεκριμένο πλήθος. Είχε οικειότητα ο Χριστός με τους ανθρώπους;

Λέμε εμείς σήμερα αισθάνομαι μια οικειότητα με τον τάδε άνθρωπο. Πως, υπό ποιες προϋποθέσεις θα αισθανθούμε εμείς αυτή την οικειότητα που έχει ο Χριστός μαζί μας;

Η οικειότητα από πλευράς μας είναι η παρρησία;

Πολλές φορές φοβόμαστε αυτή την οικειότητα; Είναι θέμα πίστης;

Πως οι Άγιοι απέκτησαν τέτοια οικειότητα; Έχετε κάποιο παράδειγμα να μας πείτε;

Το γεγονός ότι όλο το βράδυ οι ψαράδες ψάρευαν και κοπίασαν τόσο πολύ αλλά ψάρια δεν έπιασαν αποκαλύπτει για εμάς κάτι σήμερα;

Οι απογοητευμένοι ψαράδες όχι μόνο δεν ήταν προληπτικοί απέναντι σε ανθρώπους του Θεού αλλά Τον εξυπηρέτησαν θα μπορούσαμε να πούμε. Γιατί ο σημερινός άνθρωπος είναι τόσο προληπτικός απέναντι στους ανθρώπους του Θεού; Έλεγε ο π Αλέξανδρος Σμέμαν ότι «πολλοί άνθρωποι αισθάνονται προς τους κληρικούς ότι και προς τα νεκροταφεία: Είναι ιερά, βρίσκονται έξω από την ζωή και προκαλούν φόβο»

Τι θέλει να μας δώσει να καταλάβουμε ο Κύριος λέγοντας στον Πέτρο ξαναβάλτε τα δίχτυα στο καΐκι και ξαναρίξτε στα βαθιά νερά; Ενώ δεν ήταν και η ώρα κατάλληλη για ψάρεμα και όλο το προηγούμενο βράδυ δεν έπιασαν λέπι.

Εμείς λόγω της πνευματικής μας απειρίας πολλές φορές κοιτάζουμε και ερμηνεύουμε την επιφάνεια των πραγμάτων. Πως θα φωτιστεί ο νούς μας έτσι ώστε να βάζουμε τις αισθήσεις μας πιο βαθιά; Πως το κατάφερναν αυτό οι άγιοι;

Ο Πέτρος ενώ ήξερε ότι δεν υπάρχει περίπτωση να πιάσουν ψάρια παραμέρισε το εγώ του και είπε για χατίρι σου θα τα ξαναρίξω τα δίχτυα. Πως δέχθηκε ο Πέτρος να το κάνει που αν ήταν σήμερα ψαράς θα έλεγε, τι είναι αυτά που λες που ακούστηκε επαγγελματικό ψάρεμα μεσημεριάτικα;

Πως συνδέεται η κίνηση υπακοής και εμπιστοσύνης του Πέτρου σε μια πραγματικότητα που ούτε ήταν ορατή στα μάτια και στις αισθήσεις των ανθρώπων ούτε αντιληπτή στην λογική των ανθρώπων σε σχέση με την πνευματική πατρότητα σήμερα;

Τα καΐκια όχι μόνο γέμισαν ψάρια αλλά ο Χριστός άλλαξε και στους ψαράδες και το αντικείμενο αλιείας με την υψηλή κλήση να αλιεύουν ψυχές. Ήταν αυτό το θαύμα και μια ανταμοιβή του Χριστού στους ψαράδες για την εξυπηρέτηση που του έκαναν; Τους πλήρωσε ο Χριστός;

Αντίστοιχα με τους ψαράδες τότε ο Χριστός μας ζητάει τέτοιες μικρο-εξυπηρετήσεις και πως το ανταποδίδει; Μπορείτε να μας δώσετε κάποια παραδείγματα από την καθημερινότητα μας;

Είναι ένα θαύμα στην ζωή του ανθρώπου συνέπεια της υπακοής και της πειθαρχίας του; Ο Χριστός τελικά ανταμείβει τον κόπο των ανθρώπων η την καλή υπακοή μας την καρδιά μας;

Αυτό που έκανε ο Πέτρος στον Χριστό ήταν υπακοή. Τι σημαίνει για εμάς στον κόσμο να κάνουμε υπακοή; Σε ποιον κάνουμε υπακοή;

Πως πρέπει να κάνουμε υπακοή στον Θεό;

Όταν έγινε το θαύμα και γέμισαν και τα δύο καΐκια από ψάρια ο Πέτρος είπε στον Χριστό «απομακρύνσου από εδώ διότι εγώ είμαι αμαρτωλός Κύριε». Σε ποια φάση της ζωής του ο άνθρωπος έρχεται πια σε επίγνωση και παραδέχεται βαθιά στην ψυχή του την μεσσηνιακή ιδιότητα του Θεού από την μία αλλά και αναγνωρίζει πια και την αμαρτωλότητα του;

Είναι αυτό το σημείο μηδεν; Πότε αρχίζει πραγματικά η πνευματική μας ζωή; Όταν είδαν οι ψαράδες ότι γέμισαν τα δίχτυα τους κυρίευσε θαυμασμός και φόβος «θάμβος περιέσχε ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων». Ο Χριστός έκανε το θαύμα για να προκαλέσει θαυμασμό;

Ο Κύριος του είπε «μην φοβάσαι πια»! Τι να μην φοβάται; Έδειξε ο Πέτρος να φοβάται κάτι;

Ο Χριστός μεταποίησε τον Πέτρο σε ψαρά ανθρώπινων ψυχών. Τι συμβαίνει από την πλευρά του Χριστού ως προς την σχέση μας όταν ομολογήσουμε με συντριβή την αμαρτωλότητα μας;

Ακούμε να μας λέτε οι πνευματικοί ότι όταν αναγνωρίσουμε την αμαρτωλότητα μας, ταπεινωθούμε και μετανοήσουμε αληθινά «υπερυψωνόμαστε στον χώρο του Θεού». Μπορείτε να μας το εξηγήσετε;

Τι σημαίνει να ζούμε στον χώρο του Θεού; Ποια δύναμη έκανε τους ψαράδες γυρίζοντας στην στεριά να παρατήσουν τα πάντα και να ακολουθήσουν τον Χριστό;

Η υπακοή των λογικών ψαριών, των ανθρώπων δηλαδή, στους αλιείς, στους κληρικούς στους πνευματικούς είναι δεδομένη; Από τι εξαρτάται; Βλέπαμε ότι και το κήρυγμα του Αποστόλου Παύλου είχε απογοητευτικά αποτελέσματα στην Αθήνα (κάποιοι τον χλευάζανε, τον βαριόντουσαν κλπ)

Και αυτοί οι πρώτοι αλιείς ψυχών μετά την κάθοδο του Χριστού στον Άδη ξαναγύρισαν στην παλιά τους τέχνη «καὶ πάλιν πλοῖα καὶ δίχτυα καὶ ἄγρα οὐδαμοῦ» λέει το εωθινό δοξαστικό. Δοκιμάστηκε η πίστη τους. Υπάρχουν τελικά «πνευματικές» απογοητεύσεις και αν ναι πως πρέπει να τις αντιμετωπίζουμε;